

Ләмберәдә яшәвчә карт кешеләрнен берсе Касим Садык улы Искандяровка туксан биш яшь тулды. Газета битләрендә без ветеран, педагог, яшьләреннә акыллы остазы турында сойләгән идек. Язма героёбызнын Юбилей бәйрәме алдыннан Ләмберәнә «Призыв» газетасы хезмәткәрләре Искандяровларнын кунакчыл йортында булалар нәм Касим Садык улы нәм анын кызы Клара Касим кызы белән тагын бер кат сойләшәп алалар. Бу юлы Тарасполь авылына күбрәк игътибар иткәннәр, язма героёнын бай рухи доньясы, тормыш кредосы турында язганнар нәм шәхес буларак күрсәтергә тырышканнар. Шулай ук озак яшәв серләрен ачканнар. - Остәл артында кон саен уника кеше утыра иде: эти - әнием, әбием Шәрифә апа, дөв әтием, без - жиде бала, тагын бер туганым - әтием Садык Айнулла улы тәрбияләгән Нәсрулла, - дип искә ала ветеран. Әтием апасынын ире бик яшьли үлөп китә. Ул шәхси тормышын оештыра алсын очен, апасынын баласын Нәсрулланы үз гаиләсенә алып тәрбияли. Тагы әбиемнен ун конгә бер тапкыр гаиләгә зур икмәк пешергәнә хәтерлим. Әтием бик намуслы, шул ук вакытта оста оештыручы да булды. Грамотасы аз булуына карамастан, табигать ана тапкырлык нәм акыл биргән. Шуна колхоз рәисе итеп сайлаганнар нәм ялгышмаганнар якташларым. Әтием житәкләгән хужалыкта эшләр әйбәт барды.

Безгә, балаларына килгәндә, ул белем бирү очен ботен кочен куйды. Олкән абыем Фатыйх, табиб булырга хыяллана иде. Ул Саранскта фельд-шерлыкка укыган вакытта ук авылдашларын дөвалады; авылдашларыбыз безгә мазь нәм порошок артыннан килеп йоргәннәре исемдә. Шәрифә әбиебезне дө дөвалады Фатыйх абыем. Без барыбыз да анардан оста табиб чыгар дип уйлаган идек, әмма сугыш барлык планнарын чөлперәмә китерде. Боек Ватан сугышы башлангач, Фатыйх абыем фронтка китте нәм сугышынын беренче коннәрендә үк Шепетовка тирәләрендә нәлак булган хәбәрә килде. Без анын кайда күмелгәнә дө белмибез.

Касим Садык улы да белемгә омтыла. Башта Тараспольдагы башлангыч мәктәпне тәмамлай. Анда аны олы жанлы укытучы Габдрахман Давыдов укыткан.

- Мәнә шул вакытта мин рус телен генә белмәдем, - дип уртаклашуын дөвам итә Касим Садык улы. – Дәрәсләкләрәбез татар телендә иде нәм укыту да шул ук телдә алып барылды. Рус телен мин Пензятка авылы жиде еллык мәктәбендә укыганда үзләштердем. Әлегә кадәр үземнен укытучым Ксения Николаевна Есаулованы рәхмәт сүзләре белән искә алам.

Аннары Ләмберә педагогия училищесында укый Касим Садык улы Искандяров. Соныннан ул, унжиде яшендә, үз теләге белән фронтка китә. Конбатыш фронтындагы куркыныч сугыш эченә керә. Смоленск өлкәсендәге үт эчендә кем янында кем сугышканын да билгели ала алмый торган каночкөч сугышта да Ватаны өчен корөшә үл. Нөкә шул вакыт аягы каты яралана. Күп кан югалтып жирдә яткан арада, кинәт берәвнен тавышын ишетә. Ул бергә сугышкан иптәше тавышы була. Жавап бирергә тырышса да, тик ынгырашырга гына коче житә яраланган Касим Садык улынын. Озакламый санитарлар да килеп житәргә олгерә. Фронт яны госпиталенә урнаштыралар яралы якташыбызны. Табиб Касим Садыковичны карагач, кулын сөлтәп: «Аягыңны ампутацияләргә һәм бернинди киреләнү булмасын! Югыйсә гангрена башланчак!» Әмма үл, унсигез яшьлек малай, аягын кисәргә бирми: «Нәрсә булганы - булыр! Язмыштан узмыш юк!» һәм ниндидер мөжжиза туа шул вакыт; аягын саклап кала алалар. Берничә айдан янә фронтка китә, янә үт эченә эләгә. Күпне күрә Совет солдатты: Туган иле, туган туфрагы өчен дошман белән сугыша, фашистлар танкын яндыра... һәм бүлөкләүләр, мәсәлән, «Батырлык өчен» медале...

Сугыштан сон К.С.Искандяров үзенен кече Ватанына әйләнәп кайта. Педагогия институтында укый, аннан мәктәптә укытучы булып эшли. Комсомол райкомынын беренче секретаре итеп жиберелгәч, Ләмбердә үзенен булачак хатыны Алия Хикмәтулла кызы белән таныша. Алия Хикмәтулловна шул вакыт башлангыч сыйныф укытучысы булып эшли торган була. 1948нче елда алар ойлөнешәләр. Башта Алиянен әти-әнисе янында, аннан сон фатирда яшиләр. Тик һәрвакыт үз йортлары турында хыялланалар. Тозелеш өчен барысын да әзерли башлыйлар, әмма... Менә шунда Касим Садыковичнын ин яхшы кеше сыйфатлары, анын игелеклелегенен тирәнлеге тулы чагылыш тапкан. Үз оч баласыннан тыш, Касим Садыкович хатыны белән бертуганын тәрбияләгәннәр. Шул балага яна сафка бастыра башлаган йортын бирә. Егет шәхси тормышын оештыра алсын дип биргән, ә Касим Садыкович үзе, гаиләсе белән, фатирда калган.

Һәм тагын гомуми портретына берничә штрих остәп язабыз. Касим Садык улы хайваннарны бик ярата икән. Балачакта Тарасполендә «Чегән» исемле яраткан эте булган. Сонрак, Ләмбердәдә яшәгәндә, торле токым этләр дә асраган, аучылык белән дә мавыккан.

- Дорес, әмма сәер, - ди Клара Касим кызы елмаеп. – Әтибез мылтык алып, ау этен янында ияртеп ауга китәргә китә иде, ләкин бер тапкыр булса да куян яки үрдәк алып кайтканнары булмады. Бер тапкыр да! Ул урманда табигать белән соклана, ял итә икән, ә хайваннарга яки кошларга бер тапкыр да атмавы сонга таба ачыкланды.

Өнгәмә ахырында корреспондентлар тагын бер сорауга живапны ишетәләр.

- Озын гомернен сере нәрсәдә? - Касим Садыкович бер минутка уйланып китә, аннары жавап бирә. - Минемчә, бу минем беркайчан да чүп-чар белән корөшмәгәнлектән, кешеләрне хормәт итәргә тырышканымнан; дусларым күп булды, ә менә кемгә дә булса конләшү булмады. Конләшү, усаллык кешене эчтән яндыра. Тагы тәмәке тартмадым. Беренче тапкыр сугышка кергәч кенә тарттым, тыныч тормыш башлангач үк ташладым. Тынычлык, игелеклелектән дә күп нәрсә тора. Остәвенә, мин сонгы вакытка булдыра алган кадәр хәрәкәттә булырга тырыштым, күп йордем, иртәм зарядкадан башладым. Баналь әйберләр диярсез, әмма болар барысы да озын гомерлелектә зур роль уйный. Яше булуга карамастан, Касим Садык улы әлегә кадәр укырга ярата. Оендә яхшы китапханәсе бар, ә газеталар уку – анын өчен кон таләбе. Һәм, әлбәттә, телевидение

буенча яналыклар блокларын караштыра. Шулай ук, яраткан хатынына багышлап, элек кыска шигыръләр язган. Кондәлек тө алып барган. Гаилә очен авыр сынаулар барган коннәрдә: әти - әнисе вафат булгач, хатыны, бертуганынын ире фажигале тостә вафат булгач, күнелендәге авырлыклар язган юллар белән таралыр, хәле жинеләеп китәр дип тө язган. Касим Садык улы кондәлеккә (йорәгенә авыр чаклар туры килгәч, юллардагы сүзләр хәле белән уртаклашыр кебек булса да) язган. Язуларны ул рус телендә генә алып барган, татар телендә дә бик тө грамоталы яза ала. Әтиеннән белемгә амтылуны кызы Клара Касимовна да алган. Коръәнне яттан белә торган туганнан туган сенеленен улы ярдәме белән ул гарәп телен ойрәнә. Касим Садыковичнын ике улы да югары белем алганнар.

Буген аларнын йорты элеккегечә туган-тумачалары нәм якыннары очен ачык; бәйрәмнәрдә нәм ял коннәрендә бу йортка күп кеше жыела.

Наилә Насырова